

Motion

1980/81:1297

av Bengt Kindbom
om anordnande av gymnasielinjer vid icke-gymnasieorter

I dagsläget är det endast möjligt för en s. k. gymnasieort, dvs. en ort där en treårig eller fyraårig gymnasieutbildning finns, att få ytterligare en gymnasielinje. Försöksverksamhet pågår med särskild samordnad gymnasieskola, typ B (SSG-B) i sju kommuner.

Även om denna försöksverksamhet i starkt decentraliserade former pågår är det inte tillräckligt – mer kan göras för att utbildningen skall befrämja hemkänslan och öka trivseln. För att öka möjligheten till att bibehålla tidigare sociala relationer bör man också göra en översyn – som syftar till att undersöka möjligheterna av en försöksverksamhet – och förlägga enskilda gymnasielinjer till icke-gymnasieorter.

Här kan förutom regionalpolitiska skäl anföras den näringslivsstruktur en ort har. Detta inte minst i en period när flera med centern talar om ett närmande mellan teori och arbete.

Ett annat skäl till att öppna en sådan möjlighet framgår av vad skoladministrativa kommittén säger i sitt betänkande Förenklad skoladministration (SOU 1980:5). Enligt kommitténs förslagskall länskolnämnderna och kommunerna få ett ökat inflytande över planeringen av gymnasieskolan.

Om inflytandet – som föreslås enligt kommittén – flyttas ut i landet är det i logikens namn närmast en självklarhet att valmöjligheterna därvid också ökas. Kommuner och länskolnämnder är väl skickade att bära ett sådant vidgat ansvar.

Med hänvisning till ovanstående hemställer jag

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som ovan sagts om lämpligheten av en översyn av möjligheten att förlägga gymnasielinjer till icke-gymnasieort.

Stockholm den 27 januari 1981

BENGT KINDBOM (c)